

Колко-то отъ моѣ си странѣ, исповѣдамъ, какво и азъ не вѣрвамъ на такывы работы, т. е. прѣдсказанія, а то само за туй, защо-то не знаѣхъ да ги протолкувамъ. Па като не могъхъ да ги разберѣхъ, що значать, азъ имъ ся насмѣхъ. Спорядъ както видѣхъ и слушамъ, знаѣхъ силъ-тѣ на разума и знаѣхъ, че сътворитель-тѣ ни го е далъ за водитель. Али и туй не могъхъ да отрѣкнѣхъ, дѣто на небо-то и на земь-тѣ има чудеса, за кои-то философы-ти още не сѣхъ и снували.

Прѣдсказанія-та не излѣгахъ Българи-ты. Ясень още не бѣ свършилъ черквѣ-тѣ, нито Марія прѣпореца, а на народа нападнѣхъ бѣды.

Тогасъ обыкаляше царь-тѣ своѣ-тѣ държавѣ и като бѣ въ Сипсалъ, повыка при себе по нѣколко лица отъ всеко мѣсто. Изборъ-тѣ му въ Българіѣхъ, навѣрно по стараніе коморниково, паднѣхъ между другы освѣнъ Сурсувула на Петра и Ясеня. Инди нашъ Ясень остави своѣ-тѣ черквѣ, прѣдаде ѣхъ на Иваницѣхъ, кого-то всякакъ заричаше да ся стареа, па отиде въ Сипсалъ.

Царь-тѣ ги прія твърдѣ добрѣ, всякому проговори по нѣкоѣ милостивѣ думѣ, и всякой му отговаряше явно, какво всички-ты му съотечественици само едно туй просятъ отъ Бога, да дарува честь и благосъстояніе на милостивыа и юнашкы имъ господарь.

— А какъ сѣхъ мои-ти вѣрны Българи, що желяхъ ти? запыта царь-тѣ съ чисто Българскы языкъ, обрнѣвши ся камъ Петра и Ясеня.

— Българи-ти желяхъ, отговори Ясень, като взе рѣчь-тѣхъ прѣди всички и низко кланяѣщицѣ ся, да бѣде високо-то ти царство камъ тѣхъ праведно, и да дадешъ на земь-тѣхъ имъ свободѣ и тѣхнѣ войскѣ.

Исаакъ II. най-първо погледа остро на лаконическыа го-